

Lie, der i november havde bebudet, at han ville trække sig tilbage.

På dagsordenen for 2. del stod ovennævnte 9 resterende dagsordenspunkter, til

hvilke senere som et 10. punkt føjedes en af Burma indgivet klage over nationalistkinesiske styrkers krænkelse af burmesisk territorium.

Den danske delegation.

Den danske delegation havde ifølge kongelig resolution af 23. september 1952 følgende sammensætning:

Repræsentanter:

Udenrigsminister Ole Bjørn Kraft (delegationens formand),
 folketingsmand Kristen Amby,
 landstingsmand, grosserer Henry L. W. Jensen,
 folketingsmand, fhv. minister Alsing Andersen,
 landsretssagfører Hermod Lannung.

Suppleanter:

Danmarks faste delegerede ved De Forenede Nationer, gesandt William Borberg, der under udenrigsministerens fravær fungerede som formand,
 chefen for udenrigsministeriets økonomisk-politiske afdeling, udenrigsråd, gesandt Hjalmar Collin,
 den kgl. gesandt i Reykjavik, fru Bodil Begtrup,
 konsulent i udenrigsministeriet, cand. polit. Finn T. B. Friis,

fuldmægtig i udenrigsministeriet J. V. Rechenдорff.

Ved kongelig resolution af 25. februar 1953 blev landstingsmand Ernst Christiansen udnævnt til repræsentant i stedet for folketingsmand Alsing Andersen og gesandt B. Dons Møller som suppleant i stedet for gesandt H. Collin under forsamlingens 2. del.

Endvidere var følgende knyttet til delegationen som

teknisk delegerede:

Formand for De samvirkende Fagforbund, landstingsmand Eiler Jensen,
 counsellor ved den faste delegation i New York C. D. Holten Eggert,
 counsellor ved den faste delegation i New York, fru Nonny Wright,
 presseattaché ved den faste delegation i New York Kai Jøhansen.

Delegationens sekretariatsforretninger varretoges af sekretær i udenrigsministeriet Jørgen Adamsen og sekretær ved den faste delegation Steffen Thorsen.

Plenarforsamlingens åbning, udvalg og dagsorden.

De Forenede Nationers 7. plenarforsamling åbnedes den 14. oktober 1952 i det nye hovedsæde i New York under forsæde af den tidligere formand, Mexicos faste delegerede, Padilla Nervo. Som formand for den nye forsamling valgtes Canadas udenrigsminister Lester B. Pearson med 51 stemmer.

Det særlige udvalg til prøvelse af fuldmagterne fik følgende sammensætning: Amerikas Forenede Stater, Belgien, Burma, Libanon, New Zealand, Panama, Paraguay, Sovjetunionen og Sverige.

Samme dags eftermiddag fandt der valg sted af formænd for forsamlingens 6 udvalg.